

A MAGYAROK RÉGI NÓTÁJA, A SZÁRNYAS ÁLLATOKRÓL*

Szép madár a föcske, szépen föcsög,
Mikor a reggeli harmat csöpög.

A kisdéd pacsirta
Az eget hasítja
Szárnyaival.

Ékesen hangicsál,
Nap sugárin sétál
Lábaival.

Csörög a szarka is az erdőben,
És a fülemile a mezőben.

A kacsák fürödnek,
A csókák sietnek
A friss kútra.
Fényes nap a szépit,
Feltolja a képit
A nagy útra.

Érez minden állat vidámulást,
Az apró madárcák megújulást.

Gyöngyharmatos reggel
Madárcák sereggel
Csoportoznak.
A virágok nyílnak,
Füvek illatoznak
Hajladoznak.

A szántó is felkél szerencsésen,
Fúj a tavaszi szél igen frissen.

Befogja ökreit,
Míveli földeit
Szerencsésen.
Munkáját folytatja,
Barázdát forgatja
Szép csendesen.

Isten ő felsége meg is áldja,
A szántó marháit meg is tartja.

Fegyvert és katonát,
Ekét és boronát
Ő forgatja.
Földön a gabonát
Mennyben a koronát
Osztogatja.

Az Én Ujságom, 1890/24. sz.

* eredetileg: Szép madár a föcske (A magyarnak régi nótája, a szárnyas állatokról), Erdélyi János gyűjtése. Az ENU közléséből ismeretlen okok miatt hiányzik a második versszak, egyébként apróbb eltérésekkel meg-
egyeznek Erdélyi szövegével, ld. OSzK.link: <http://mek.oszk.hu/07700/07711/07711.htm> - KMJ